

BEROEPSCHRIFT

Aan de Rechtbank, sector Bestuursrecht te Den Haag

De personalia van betrokkenen zijn onleesbaar gemaakt ivm privacy.

Mevrouw J. [naam] [adres], woonachtig aan de [adres] 1013 [naam] [naam], heeft voor zichzelf als opvolger als eiseres een verzoeken te wijzen van mevrouw K. [naam], Leimuiderdijk 417 te 1031 AD Weteringbrug, en mevrouw J.C. [naam], woonachtig aan de Leimuiderdijk 411 te 1014 AD Weteringbrug, hierna te noemen eiseressen, kiezen woonplaats bij advocaat mr. L.E. de Geer, gevestigd aan de Grasweg 53a te (1031 HX) Amsterdam ten kantore van Corten De Geer Advocaten, die voor hun als gemachtigde optreedt.

1. Op 14 juni 2010 heeft het college van dijkgraaf en hoogheemraden van het hoogheemraadschap van Rijnland, gevestigd te Leiden, verder te noemen verweerder, besloten aan ~~de [naam] [naam] te [naam] [naam]~~ te Den Haag vergunning te verlenen voor het maken en hebben van een steiger in de kern- en beschermingszone van de waterkering en in de Ringvaart van de Haarlemmermeerpolder nabij de Leimuiderdijk ~~417~~ te Weteringbrug (**productie 1**). Bij brief van 27 juni 2010 heeft ~~de [naam] [naam]~~ bezwaar tegen deze beslissing aangetekend (**productie 2**). Dit bezwaar heeft zij bij brief van 6 september 2010 aangevuld (**productie 3**). Op 20 juli 2010 heeft ~~de [naam] [naam]~~ bezwaar aangetekend (**productie 4**). Op 29 september 2010 heeft de bezwaarcommissie advies uitgebracht om het bezwaar ongegrond te achten (**productie 5**). Bij beslissing op bezwaar van 26 oktober 2010, gedateerd en verzonden op 8 november 2010 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard (**productie 6**).
2. Eiseressen komen hierbij tijdig in beroep tegen die beslissing op bezwaar. Eiseressen baseren hun beroep op de volgende overwegingen.

GRONDEN

Afweging van belangen

3. Verweerder overweegt dat bij het verstrekken van een vergunning ingevolge artikel 3.1.1. van de Keur Rijnland 2009 (verder de Keur) de geldende beleidsregels in acht moeten worden genomen. Tevens dient een afweging te worden gemaakt tussen de belangen van de aanvrager en die van het goed functioneren van het watersysteem, gericht op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen, aldus verweerder.
4. Verweerder hanteert hiermee een te nauw begrip van de wettelijk voorgeschreven belangenafweging. In de onderhavige zaak is sprake van een verbod tot het aanleggen van een steiger, opgenomen in de Keur. In de Keur is aan verweerder de bevoegdheid gegeven van dit verbod ontheffing te verlenen door middel van een vergunning. Verweerder dient bij het gebruikmaken van die bevoegdheid alle belangen in acht te nemen. Ook de belangen van omwonenden. Er is immers geen sprake van een limitatief imperatief stelsel, zoals dit in de Woningwet bijvoorbeeld aanwezig is. Er is in de Keur geen enkele verplichting opgenomen om onder bepaalde omstandigheden een vergunning te verlenen. De bevoegdheid tot het verlenen van een vergunning is in juridische zin vergelijkbaar met het verlenen van een ontheffing van een bestemmingsplan. Bij een binnen- of buitenplanse ontheffing voor een bouwvergunning (tegenwoordig omgevingsvergunning) dienen ook de belangen van de direct omwonenden in acht genomen te worden. Dat is hier niet anders.
5. Daarbij dient op alle belangen van de omwonenden acht te worden geslagen, ook de privaatrechtelijke, voor zover daar bij het vergunningsbeleid niet uitdrukkelijk rekening mee is gehouden.
6. Bij een juiste afweging van alle betrokken belangen, met in achtneming van hetgeen hieronder wordt aangevoerd, had verweerder niet tot het verlenen van de vergunning kunnen komen. De vergunning is daarmee in strijd met artikel 3:4 Awb veleend.
7. In ieder geval heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd waarom het belang van de omwonenden niet tot een ander resultaat heeft geleid. Verweerder heeft, zoals uit de beslissing op bezwaar blijkt, dit belang uitdrukkelijk buiten beschouwing gelaten. Dit ten onrechte. De beslissing is in strijd met het motiveringsbeginsel genomen.

Toepasselijk beleid

8. Op 1 januari 2005 heeft een fusie plaatsgevonden tussen waterschap Groot Haarlemmermeer, Wilck en Wierick, De Oude Rijnstromen en het hoogheemraadschap van Rijnland. Verweerder is het dagelijks bestuur van het uit deze fusie ontstane hoogheemraadschap van Rijnland.
9. Ten aanzien van de verleende vergunning zou waterschap Groot-Haarlemmermeer (verder WGH) bevoegd zijn geweest, indien de vergunning vóór 1 januari 2005 was verstrekt. Voor de vraag welke beleid van toepassing is dient dus gekeken te worden naar het door WGH gevoerde beleid en de wijzigingen die daarop daarna door verweerder zijn aangebracht, met in achtneming van de daarvoor geldende regels, waaronder de beginselen van behoorlijk bestuur en met name het vertrouwensbeginsel. Daarbij geldt dat bij wijzigingen van beleid ten nadele van burgers de wijziging tijdig en behoorlijk moet zijn bekend gemaakt en eventuele “slachtoffers” een redelijke termijn moet worden gegund om zich op het nieuwe beleid in te stellen¹.
10. Bij WGH gold, onbetwist, reeds zeer lange tijd het beleid dat vergunningen voor het maken en hebben van een steiger in de Ringvaart ter plaatse van een opstalrecht op een perceel op de Ringdijk slechts werd verstrekt aan diegene die dat opstalrecht bezat. Op dit beleid werd slechts in zeer uitzonderlijke gevallen een uitzondering gemaakt, en dan slechts na toestemming van de betreffende opstalhouder.
11. Verweerder heeft dit beleid niet gewijzigd, althans heeft die wijziging niet bekendgemaakt. Verweerder heeft evenmin gemotiveerd waarom dat beleid gewijzigd is, indien het gewijzigd is. Zeker heeft verweerder belanghebbenden niet in de gelegenheid gesteld zich op de beleidswijziging in te stellen, bijvoorbeeld door zelf, als aanwonende opstalhouder, een vergunning aan te vragen. Sterker, verweerder heeft meermaals eerder door aanwonende opstalhouders aangevraagde vergunningen afgewezen.
12. Bij de bestreden beschikking is een vergunning verleend aan S. Comijs. Comijs is geen opstalhouder van het perceel gelegen tegenover de plaats waar de steiger is vergund. Ook overigens is er geen reden van het reeds lang bestaande beleid af te wijken. Zeker niet nu dit in het nadeel werkt van een rechthebbende.

¹ Hoofdstukken van Bestuursrecht, Van Wijk/Konijnenbelt & Van Male, Elsevier, 2005, 13de druk, blz. 231, onderaan.

13. Verweerder heeft door het verstrekken van de vergunning in strijd met het recht, althans het vertrouwensbeginsel, gehandeld.
14. Dat de opstalhouder rechthebbende is, is overigens niet slechts zo in publiekrechtelijke zin. Het is eveneens zo in privaatrechtelijke zin. De opstalhouder heeft immers niet slechts het recht een vergunning te verkrijgen voor het maken en hebben van een steiger ter plaatse, hij heeft ook het recht op de erfdiensbaarheid van vrij uitzicht, zolang hij van dat steigerrecht geen gebruik maakt. Eveneens heeft hij er recht op dat de eigenaar van de kade, de publiekrechtelijke rechtspersoon waarvan verweerder het dagelijks bestuur vormt, zich onthoudt van het verlenen van enig gebruikrecht dat inbreuk maakt op de rechten van de opstalhouder.
15. Een en ander heeft tot gevolg dat het verstrekken van een vergunning aan Comijs hem ook niet zou baten, nu hij deze niet kan benutten. Hij zal van het hoogheemraadschap geen privaatrechtelijk toestemming kunnen verkrijgen de vergunning te gebruiken. Daarmee zou het hoogheemraadschap immers inbreuk maken op het recht van de opstalhouder. Ook dit belang heeft verweerder niet bij het verlenen van de vergunning betrokken.

Steiger per 25 meter perceel

16. In Beleidsregel 7 artikel 19 is ten aanzien van het verlenen van een vergunning voor het maken van een steiger aan de kade bepaald dat er op een aan het water grenzend perceel met een breedte kleiner dan 25 meter slechts één overkluizing (steiger) mag worden aangebracht. Tot zeer recent hanteerde verweerder deze regel in die zin dat de perceelbreedte werd bepaald door het op de dijk liggende opstalperceel. Die interpretatie van artikel 19 was vast beleid.
17. In de beslissing op bezwaar overweegt verweerder dat artikel 19 zo uitgelegd dient te worden dat het perceel waarop artikel 19 doelt het kadeperceel zelf is en dat dit kadeperceel langs de hele ringvaart loopt. Deze uitleg is dus een wijziging van het bestaande beleid. Ook hier geldt dat deze beleidswijziging niet bekend is gemaakt en dat Hoogenboom-Schijff niet in de gelegenheid is gesteld zelf alsnog een ontheffing aan te vragen. Indien verweerder haar wel over deze beleidswijziging had ingelicht en haar de gelegenheid had geboden zelf de ontheffing alsnog aan te vragen, dan had zij, of haar erfgenamen, daar uiteraard gebruik van gemaakt en dan zou de huidige ontheffing niet hebben kunnen worden verleend.

18. Ook in dit licht is de ontheffing in strijd met het recht en het vertrouwensbeginsel verleend.
19. Daarnaast is de uitleg die verweerder aan artikel 19 geeft onjuist. Indien dit immers de juiste uitleg zou zijn, dan zou het artikel betekenis missen, nu alle kadepercelen eigendom zijn van verweerder. Historisch is deze bepaling ontstaan uit de overweging dat er per opstalperceel slechts een vast aantal overkluizingen waren toegestaan. Daar ligt ook de logica van de 25 meter grens. Een andere uitleg mist elke zin.

CONCLUSIE

Concluderend stellen eiseressen dat de bestreden beslissing op bezwaar in strijd is met de wet, het recht en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsvereiste en het vertrouwensbeginsel.

Eiseressen verzoeken u dan ook de bestreden beslissing te vernietigen en te bepalen dat er met meeweging van de juiste feiten en omstandigheden alsnog op de bezwaren dient te worden beslist, of, zo mogelijk, vast te stellen dat de vergunning die in de primaire beslissing is vervat ten onrechte is afgegeven.

Na ontvangst van de gedingstukken, zullen eiseressen, indien nodig, de gronden van het beroep verder aanvullen.

Eiseressen verzoeken u om verweerder in de proceskosten van dit geding en de bezwaarprocedure te veroordelen, waaronder begrepen het salaris van gemachtigde in beide instanties en het griffierecht.

Amsterdam, 13 december 2010

Gemachtigde